

z Paluby a Podpalubí

Toto číslo Zpravodaje vychází na Květnou neděli, kdy už v kostelích na hlavním oltáři visívala postní plátna a obrazy a sochy byly zahaleny. Ani my nebudeme rušit tuto krásnou tradici postu očí a zahalíme první polovinu Zpravodaje do postního plátna bez fotografií. Schválně, jestli ještě umíme číst bez obrázků! :)

Přesto však na posledních stranách už tušíme světlo Vzkříšení, které naši tmu ve světlo promění. Přejeme požehnané Velikonoce: smrt všeho temného a vzkříšení světla a krásy v našich životech!

Otče náš jako zповědňi zrcadlo

Vy se pak modlete takto:

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé,
přijď království tvé,
buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi*

První polovina Otčenáše vůbec není o nás. Je to pohled do Světla a fascinace Světlem. Ježíš nám tak říká: Zabývejte se v první řadě Bohem, ne sebou. Nalaďte srdce na Boží slávu: „Mějte oči upřené na Ježíše“, „Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici.“ My jsme soustředěni především na kvalitu života tady, a jen krůček zbývá, abychom si z církve udělali takový V.I.P. salónek, kde na sebe budeme hodní, budeme se mít rádi a budeme se mít o trošku líp než

ostatní, protože nám Bůh žehná. Křesťan by měl být člověk zaujatý Bohem, plný Boha. Pak teprve přicházejí všechny ostatní starosti:

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

*A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům,
a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.*

Slovo „vezdejší“ na tomto místě je jeho jediný výskyt v řečtině, muselo být speciálně vytvořeno, aby vystihlo „to nejnnutnější k přežití“. Staří Řekové takové slovo zřejmě nepotřebovali, tak jako ho nepotřebujeme ani my dnes...

A dále už je na naší straně jediná starost: vina, lítost, odpuštění, ochrana od zlého. Svátý Jan Pavel II. říkal, že jedním z největších problémů soudobého lidstva je ztráta vědomí viny. Hřích, vina a zlo dnes není příliš frekventované téma. Nechceme to poslouchat. Raději vinu různým způsobem bagatelizujeme, odůvodňujeme a ospravedlňujeme. Tím ji ovšem zatlačujeme do nevědomí, a ona tam odvádí dost ošklivou práci – „somatizuje“. Člověk je nervózní, agresivní, kritický, a pak ze všeho nesmírně unavený a nemocný. Vina zůstává, ale člověk s ní ztrácí kontakt, nemá možnost se s ní popasovat, a tak ztrácí také vliv na její působení a důsledky. Neuróza přece není hřích...

Až budeme o „velikonoční zpovědi“ pracně lovit z paměti nějaký hřích, který by stál za to, zkusme poměřit náš život modlitbou Otče náš. V první řadě nám má ležet na srdci Boží sláva, chvála, dík, touha poddat se jeho vůli. Co se nás týče, je to prosba o to nejnnutnější k životu, ale především uznání vin, pokání a odpuštění, a prosba o ochranu před zlem.

Jsou to proporce našich modliteb a našich křesťanských životů?

*(se schválením autora byly použity myšlenky P. Šebestiána Smrčiny OFM,
které zazněly v Literární kavárně 13. 3. 2025)*

17. 4. Zelený čtvrtek

18. 4. Velký pátek

19. 4. Bílá sobota

20. 4. Neděle Zmrtvýchvstání

21. 4. Velikonoční pondělí

20.–27. 4. Velikonoční oktáv

23. 4. (středa) svátek sv. Vojtěcha

24. 4. (čtvrtek) sv. Jiří

25. 5. (pátek) svátek sv. Marka

29. 4. (úterý) svátek sv. Kateřiny Sienské

3. 5. (sobota) svátek svatých Filipa a Jakuba

8. 5. (čtvrtek) Panny Marie, Prostřednice všech milostí

14. 5. (středa) svátek sv. Matěje

16. 5. (pátek) svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech

Co nás čeká

- V **sobotu 12. 4.** v 19:00 v kostele Krista Spasitele **Hudba, slovo a ... pašíje.** Další z cyklu koncertních večerů s výkladem, tentokrát o hudbě inspirované velikonočními událostmi. Zazní výběr ze *Sedmi posledních slov Vykupitelových na kříži* J. Haydna a druhá část *Mše h moll* J. S. Bacha v úpravě pro smyčcový kvintet a varhany. Doporučené vstupné 150 Kč.

- Jako každý rok probíhají v kostele velikonoční programy pro školy. Provázejme děti, učitele i katechetky svou modlitbou.
- Na **Zelený čtvrtek 17. 4.** od 15 do 17 hodin se bude v sále KC konat **Velikonoční hostina** na památku Poslední večeře, kterou slavil Ježíš se svými učedníky. Židovský „pesachový seder“ získává v křesťanském kontextu nový význam, který vyjádříme vyprávěním, zpíváním, modlitbou, hrou. Kromě bohaté hostiny se můžete těšit na poučení pro velké i malé. **Nutné přihlášení** na kks@centrumbarrandov.cz. Bez omezení věku (samotné děti bez dozoru od 8 let).
Doporučený příspěvek na občerstvení: 100 Kč dospělý, 50 Kč dítě.
- Obřady Velikonočního Tridua a Vzkříšení proběhnou – dá-li Pán – dle rozpisu v tabulce, kterou najdete na 14. straně Zpravodaje.
- Na **Velký pátek** v 15:00 si můžete vybrat ze tří křížových cest v rámci farnosti, viz tabulku bohoslužeb. Kromě toho se jako každoročně koná venkovní křížová cesta pro děti. Sraz v 9:30 před kostelem na Barrandově.
- Na **Bílou sobotu** 19. 4. v 11:00 proběhnou v kostele na Zlíchově obřady katechumenátu. Téhož dne ve 20:15 začnou v kostele Krista Spasitele obřady Vigilie Zmrtvýchvstání, při níž budou naši tři katechumeni pokřtěni a biřmováni.

V **neděli Zmrtvýchvstání** 20. 4. při hlavní farní mši v 10:30 na Barrandově obdrží dar Ducha svatého 11 biřmovanců z rukou otce
biskupa Václava Malého.

Po mši zveme na slavnostní **farní oběd** do komunitního centra.

- Na **Velikonoční pondělí** bude mimořádná mše svatá v 8:30 ve farním kostele na Zlíchově.

- **Ve čtvrtek 24. 4.** v 18:00 v sále komunitního centra pokračuje cyklus Literární kavárny, tentokrát s hostem prof. Tomášem Machulou, bývalým rektorem Jihočeské univerzity a také naším bývalým farníkem. Seznámí nás s osobou a učením **svatého Tomáše Akvinského**, kterým se celoživotně zabývá a překládá jeho spisy. „Andělský učitel“ je nyní v centru pozornosti, neboť loni jsme oslavili 750 let od jeho smrti a letos si připomínáme 800 let od jeho narození (přesné datum není známo). Přestože má Akvinský pověst zcela neživotného teoretika, přesný opak je pravdou. Jeho nauka o člověku, o jeho cíli a prostředcích k jeho dosažení je veskrze praktická a stojí na ní celá morální nauka církve.
- **V sobotu 3. 5.** v 15:00 v kostele Jana Nepomuckého **ve Velké Chuchli** opět začnou katolické bohoslužby (vždy první sobotu v měsíci). Mizivá účast návštěvníků je důvodem, že je to možná poslední katolická sezóna v tomto kostele, který jinak slouží rumunské pravoslavné obci.
- **V neděli 4. 5.** budeme slavit **poutní slavnost sv. Filipa a Jakuba** při pravidelné mši svaté v 8:30.
- **V neděli 1. června** při mši svaté v 16:00 bude do oltáře v kostele svatého Vavřince v Jinonicích slavnostně vložena relikvie svaté Zdislavy, patronky rodin a paní svatého života. Kostel svatého Vavřince se tak stane poutním místem ke sv. Zdislavě. Po devět předcházejících nedělí se budeme modlit **nověnu ke sv. Zdislavě** (vždy po mši svaté), **počínaje nedělí 6. 4.**, abychom se na její příchod náležitě připravili.
V sobotu 31. května od 14 do 18 hodin bude možnost soukromě **uctít ostatek** sv. Zdislavy před jeho vložení do oltáře.

Podrobnosti, aktuality a změny programu sledujte v ohláškách, na nástěnkách, na facebooku ([Farnost Barrandov Zlíchov](#)) a na stránkách www.CentrumBarrandov.cz

Pro ty, kdo ještě nestihli postní obrácení...

Ve čtvrtek 13. 3. naši Literární kavárnu navštívil otec Šebestián Smrčina, se kterým se vidáme zhruba jednou měsíčně v kostele na Barrandově. Rozhovor s ním už udělal někdo jiný (Ondřej Havlíček), takže se nebudeme opakovat; přečtěte si knihu Františkánskej živel, vyd. Cesta 2023. Ale byla by škoda, kdyby zapadla jeho slova, která v postním období zazněla jako polnice vyzývající k pokání, a ve velikonočním jitru odrážejí záři nehasnoucího Světla...

O sebereflexi

Premýšlet o svém životě nemusí znamenat jen vzpomínky, ale také sebereflexi. Nahlédnout novým, zralejším způsobem to, co si „nějak“ pamatujeme. Jaký význam to v mém životě mělo? Nebylo to celé jinak? Nějaká událost našeho života se nám po letech může zjevit v jiném světle. To, co jsem před dvaceti lety vyznal jako lež, se teď jeví jako zbabělost. A za pár dalších let uvidím, že jsem tím negativně ovlivnil své blízké a že to mělo významný vliv na jejich špatné rozhodnutí. Ta samá skutečnost má mnoho vrstev, které se ukazují až po letech.

Člověka může pohled na minulost skličovat, trápit, brát mu odvalu. Takhle by nám minulost rád ukázal Žalobník. Ale my ve své minulosti hledáme Boží stopu. Chceme vidět jeho milosrdenství a zahlédnout jeho plán spásy. Podívat se na minulost s obdivem a vděčností, protože náš hřích už není: „Hle, všechno tvořím nové,“ zůstává jen poučení, moudrost, vděčnost. To je všechno.

O důvěře

Lidé si ale z minulosti často nesou hořkost, zášť, neodpuštění. Nevěří v lásku, nezažili bezpodmínečné přijetí. Já jsem dost dlouho pohyboval blízko lidí bez domova, kteří si s sebou nesli vážné pošramocení. Dával jsem jim důvěru, i když jsem věděl, že ji zklamou. Lidí mě podezírají z naivity: „Co blbneš? Ty jim fakt věříš, ty jejich historky? Ty nevíš, že

si z tebe dělají dobřej den?“ Ne, nevěřím, ale беру je vážně, když mi to říkají. Dávám jim důvěru ne proto, že jim věřím, ale proto, aby zažili, co to je důvěra. Když to uděláte jednou, dvakrát, třikrát, řeknou si: „Hehe, blbeček, zase naletěl.“ Ale když to uděláte desetkrát, řeknou si: „Ty jo, o co mu jde? Zas tak blbej není. Že by mi to opravdu chtěl dát? Že by mě měl rád?“ Najednou je tu něco, co nefunguje na principech zákona džungle: něco jako přátelství, dobrá vůle, nezištnost. To úplně rozhadzuje jeho optiku, narušuje jeho život na nechráněném místě. A časem to způsobí, že ten člověk někde povolí a má potřebu sám si uspořádat věci v životě podle těchhle principů. Dokáže sám taky odpustit, smířit se. Ten zážitek, dotek dobra dokáže člověka úplně změnit. A což teprve dotek Boha, jeho Dobra!

O Světle

Při bližším ohledání zjistíme, že v našem životě je hodně takových bloků, které nás ovlivňují, omezují, trápí, a rádi bychom to dali do pořádku. Ale jak to udělat? Zahledět se do světla. Zahledět se do Boha. Zahledět se do lásky.

Teď jsem právě mluvil s jedním člověkem, který mi líčil své trampoty v práci pro farnost. Popisoval mi lidské bahničko, ve kterém si aktivní farníci vzájemně rozdírají svá bebíčka, posuzují se, nesnášejí, pomlouvají, perou se o sféru vlivu. Otázka zněla: „Jak v tomhle dělat práci, ke které mě snad Bůh povolává, kterou dělám nezištně a rád?“ Řekl jsem mu na to: „Proč to řešíš? Proč koukáš do temnoty na ty vyceněné zuby? Koukej do světla! Když se hrabeš v hovínku, za chvílku budeš smrdět! Nezapývej se lidskou malostí, velkoryse ji přehlédni. Pak to budeš ty, kdo do toho vnese kulturu, laskavost, pohodu, velkorysost. Tvoje místo je právě v tomhle – vnášet pokoj. Přijmi to místo, které ti dávají, a nervi se s nikým o koryto. Ty nemůžeš donutit lidi, aby byli zralejší. Nemůžeš komunikováním způsobit, aby překročili svůj vlastní stín.“

Tohle my často děláme: přijdeme někam a myslíme si, že to musíme změnit, upozornit na chyby, vymést nešvary. Já vidím spoustu špatných věcí. Ale nechci strávit zbytek života hořekováním a stěžováním si, jak je to všechno špatně. Moje místo jako křesťana je: „milujte, služte, podpírejte, těšte“. I ve velké tmě se dá zahlédnout nějaká škvírka, kudy prosvítá paprsek světla. Když se ptali svatého Františka, jak může komunikovat i s těmi největšími zatracenci, říkal: protože komunikuji s Dobrem. V každém člověku je dítě Boží, i když je to lump.

O osvěcování druhých

Kdybyste si to chtěli vyzkoušet, tak si vyberte dva tři lidi, kteří vám lezou krkem, a zkuste se na ně chvíli dívat srdcem: „vždyť on taky chce být šťastný, kdoví, jak to v životě měl a co ho trápí, možná by si zasloužil trochu úsměvu a vstřícnosti...“ Je pravděpodobné, že se nám za to dostane agrese. Když je člověk zraněný a přiblíží se k němu něco hezkého, první reakce obvykle není: „jé, no to jsem rád, to jsem přesně potřeboval...“, ale naopak: „počkej, to se mi jako vysmíváš nebo mi dáváš najevo, že jsi lepší než já?“ Pořádně prověří opravdovost toho světla, které chcete přinést – jestli to není jen kašpárkové divadlo, strategie k dosažení něčeho jiného nebo uplatňování vaší převahy nad ním. Ale jestli je to opravdové světlo, tak to v tom člověku něco zanechá.

Vy se s efektem už možná nepotkáte, obvykle jeden zasévá, druhý sklízí. Ale jestli věřím evangeliu, tak jdu po té cestě, i když nevidím hned efekt. A Pán Bůh je dost mocný na to, aby naše srdce posílil v jistotě, že je to tak dobře, že je to ono, i když výsledky jsou sporné. Nemusíme se hned rozsypat z toho, že lidi nereagují na světlo tak, jak bychom chtěli. Být člověkem evangelia znamená mít problém. Nežijeme proto, aby nás lidi plácali po ramenou a ujišťovali nás o tom, jak jsme dobří. „Mým pokrmem je konat vůli Otce.“

O evangelizační strategii

Dneska se vymýšlí evangelizační strategie a pořád něco, co by lidi „oslovilo“, ale ono je to jinak. My sami se máme nasytit světlem, a ono to z nás bude vyzařovat. A o to my se už tolik starat nemusíme, protože to už dělá Pán Bůh. Já se katechumenů vždycky ptám – jak se to stalo, že ses obrátil? A v jejich vyprávění vidím neomylně dotek Boží milosti. Naopak naprosté minimum je těch, kteří zachytili nějakou snahu křesťanů je obrátit. My jsme služebníci neužiteční, respektive užiteční jen natolik, nakolik jsme plní světla a dovolíme Bohu z nás zářit.

To je moje odpověď na otázku, jak to udělat s církví, aby byla plodná – musí se prosvětlit. To nenahradíme žádnou evangelizační strategií a taktikou. Je potřeba mít živé srdce. Abychom chtěli slyšet Boží slovo, a to nejen v Bibli. Duch evangelia ožívá všude kolem nás, v každodenním životě, a záleží na tom, jakou roli v těch příbězích přijmeme.

Maranatha, přijď, Pane Ježíši!

V mé farnosti jsou řádní křesťané, rodiny, senioři – a pak ti, kteří se tam jaksi nevejdou. Krouží kolem a zdá se jim příliš těžké se přiblížit. Čím to je? Tím, že nemají dost odvahy přiblížit se k Boží lásce, nebo že ve farnosti sedí jako žába na prameni nějaký společenský modus, který vlastně není duch Kristův? My jsme děti téhle doby, a ta doba si nás přeladňuje na sebe. Jsme jak okurky v láku, přejímáme hodnoty tohoto světa i v tom, co se týká věcí Božích. Jedna paní se mě ptala, jestli je v neděli po mši před kostelem nějak nevhodné mluvit o víře, o Bohu – že se farníci baví zásadně o výletech, o obědě a o nákupech, a ona se nemá koho zeptat na to, co ji zaujalo v evangeliu. Chybí nám tah na branku. Chybí nám to, co určovalo život křesťanů v prvních staletích: „Maranatha, Přijď, Pane Ježíši! Co mám dělat, abych se připravil na vstup do nebe?“

- ✓ **V sobotu 22. března** proběhla farní **postní duchovní obnova** s P. Josefem Pecinovským na téma izaiášovských písní o Božím Služebníku, které se čtou ve Svatém týdnu. P. Pecinovský vybral z každého čtení určitou charakteristiku Božího služebníka, která by měla platit i o nás. Bylo to velice krásné a hluboké. Všichni byli natolik zaměstnání svou duchovní obnovou, že nikdo neměl čas psát si poznámky, takže ti, kdo se nemohli zúčastnit, si musí Písně o Božím Služebníku během Svatého týdne prorozjímat sami.
- ✓ **V sobotu 29. března** vyjeli ministranti na další **výlet**. Složení ministrantské výpravy bylo toto: Vojta, Kryštof, Tonda, Juraj, já – Damián (a moji čtyři přátelé a příbuzní), to vše pod vedením našeho jáhna Honzy. Jeli jsme vláčkem Cyklohráčkem ze Smíchovského nádraží a vystupovali jsme v Zákolanech. Po cestě vlakem se nám shora naskytl nádherný pohled na Zlíchovský kostel. Po cestě jsme hráli karty. Vystoupili jsme v Zákolanech a šli jsme se podívat do kapličky. Byli jsme ve velkém pokušení zazvonit na zvon, ale odolali jsme. Ze Zákolan jsme šli do slovanského hradiště Budeč. Po cestě jsme hledali staré valy, které v minulosti sloužily k bránění hradiště, a modlili jsme se Křížovou cestu. Na Budči jsme obdivovali kostel svatých Petra a Pavla, který je nejstarším kostelem v Čechách. Podívali jsme se také na hřbitov, kde jsme se podívali různým zvláštním náhrobkům. Potom jsme se výborně najedli. Dali jsme si burta a mnoho dalšího. Po pravdě řečeno, pořádně jsme se pobavili rozděláváním ohně, protože když jsme si chtěli opékat burty, oheň jenom doutnal. Potom jsme vyrazili zase na cestu. Tentokrát naše cesta vedla na hrad Okoř. Na samotný hrad jsme se ale dostat nemohli, protože se lístky musely objednat tři dny předem. Prohlédli jsme si jej tedy alespoň z podhradí. Sedli jsme si na lavičku, nad kterou rostla bříza, a po chvíli na nás začala kapat březová voda. Potom jsme spěchali na zastávku Tuchoměřice, abychom zase stihli

Cyklohráček, který nás měl odvézt zpátky do Prahy. Po cestě jsme se podívali na koně, krmili jsme je a hladili. Cyklohráček jsme šťastně stihli a ten nás odvezl zpět na Smíchovské nádraží. Po cestě vlakem jsme zase hráli karty, jenže o tatranky. Na Smíchovském nádraží jsme se domodlili Křížovou cestu.

(Zapsal Damián Hromek, účastník výpravy)

✓ **V pátek 4. dubna** navštívil naši farnost na pozvání Hnutí pro život otec **nuncius Thaddeus Jude Okolo**. Nejprve sloužil s otcem Josefem a Tomášem jako hlavní celebrant koncelebrovanou mši svatou v zaplněném zlíchovském kostele. Všechny nás objala mírná a poklidná liturgická atmosféra. V kázání nám otec nuncius stručně, ale úderně položil otázku, zda naším Kristem není náhodou úspěch, touha po moci nebo peníze. V kostele by bylo slyšet špendlík spadnout.

Po mši jsme se odebrali na faru k bohaté slavnostní tabuli, kterou obětavě přichystali manželé Ucháčovi. Již při mši sv. bylo zřejmé, že humor otce nuncia je blízký tomu našemu českému, což se na faře plně potvrdilo. Vtipně vyprávěl příhody ze svého působení v nesčetných zemích snad na všech kontinentech. Nahlédli jsme díky tomu, jak obtížná, složitá a náročná je práce nuncia, zvláště na mezilidské vztahy: papež jej vysílá s posláním zjistit, co se vlastně v dané zemi děje, jak se s problémem vypořádat, jak naložit s aktéry problému a jak uklidnit veřejnost. Tento úkol se stal zvláště naléhavým po nástupu papeže Františka, na nějž plnou vahou dolehlo břímě zneužívání v církvi. Nunciové stojí v první linii řešení následků těchto pochybení ve všech zemích světa. Nunciů je celkem 106, zemí sice 186, ale někteří nunciové mají na starost třeba dvě nebo tři země. V deseti zemích pak nunciatura ustanovena není – snadno si lze domyslet, že jde o země jako severní Korea, Laos, ale i pevninská Čína.

Otec nuncius je skromnost sama, ale z hovoru nenuceně vplynulo, že mu vděčíme mj. za to, že byla konečně dojednána česko-vatikánská smlouva. Velmi nás potěšilo, když v tomto úspěšném zápase

vyzdvihl roli církevního právníka o. Damiána Němce OP, našeho bývalého faráře.

Zazněla otázka, čím jsou pro otce nuncia, který poznal mnoho národů a zemí, Češi typičtí. Odpověď zněla: tím, že pokládají tuto otázku. Ale pak prý tím, že jsou laskaví – a dokonce dokázal uvést nejeden příklad. To bylo příjemné překvapení!

Thaddeus Jude Okolo je zdánlivě nenápadná, ale velmi zralá a zkušená, velká, skutečně křesťanská osobnost, formovaná třemi posledními papeži. On sám se nejvíce hlásí k odkazu Jana Pavla II.

Než nám otec nuncius udělil závěrečné požehnání, zvlášť poděkoval Hnutí pro život za jeho ustavičnou a neumdlévající snahu chránit lidský život od početí až do smrti. Rozcházelí jsme se v hezké atmosféře a skoro neradi. Útěchou nám bylo, že liturgickému slavení i agapé dodal plný lesk a platnost pan inženýr Karas :-).

Otče děkujeme! Odcházíme velmi osvěženi vaší milou přítomností a neseme si domů v srdci odlesk světla, které z vás vyzařuje jako z pravého Kristova učedníka.

(Zapsal Ivan Bok)

Od 1. dubna můžete s dětmi navštívit velikonoční instalaci v prostorách komunitního centra s pracovním názvem „**Velikonoční jeruzalémy**“, který má připomínat oblíbené „Vánoční betlémy“. I zde děti najdou mnoho úkolů, kvízů a pracovních činností, které se vážou k jednotlivým dnům velikonočních událostí.

V sále pak můžete zhlédnout **Oltáře světla**, výstavu obrazů, které vytvořili klienti denního stacionáře Dobromysl z Berouna pod vedením arteterapeutky Martiny Limpouchové.

Společná farní dovolená se uskuteční opět v **areálu kláštera Teplá** **27. července – 3. srpna 2025**

(od neděle do neděle, tedy celkem 7 dní a 7 nocí).

Jako vždy se jedná se o společnou dovolenou s duchovním programem (předpokládá se účast na něm v největší možné míře). Program bude zajištěn i pro děti (od 6 let) a mládež pod vedením našeho bohoslovce Davida Ucháče a jeho týmu.

- **Do 30. června 2025** je třeba poslat **vyplněnou přihlášku** na adresu pobyt@CentrumBarrandov.cz. V případě naplnění kapacity bude příjem přihlášek ukončen před uvedeným termínem. Přihláška je ke stažení na webu, nebo si ji můžete vyžádat na téže adrese pobyt@CentrumBarrandov.cz
- **Do 30. června 2025** je třeba také zaplatit zálohu za každou přihlášenou dospělou osobu ve výši 1 000 Kč (za dítě se záloha neplatí) **na účet farnosti: 7771177711/0100**
Při zadávání plateb je důležité uvést **variabilní symbol 463**.
- **Do 25. července 2025** je třeba na uvedený účet doplatit celou částku za pobyt. Případně je možné předat příslušnou částku v hotovosti P. Josefu Ptáčkovi. V případě, že budete mít problém se včasným zaplacením zálohy nebo celé platby, dejte předem vědět. Nechceme, aby peníze byly překážkou, kvůli které se společné dovolené nemůžete zúčastnit. Nebojte se nám ozvat – pokusíme se najít řešení.

Další dotazy zodpovíme na pobyt@CentrumBarrandov.cz

Mimořádné velikonoční bohoslužby

	Kostel sv. Filipa a Jakuba Zlíchov	Kostel Krista Spasitele Barrandov	Kostel sv. Vavřince Jinonice
17. 4. Zelený čtvrtek		17–18 otevřený kostel 18:00 poté bdění v Getsemanské zahradě	
18. 4. Velký pátek		15:00 křížová cesta mládeže 16–18 otevřený kostel 18:00 Velkopáteční obřady	15:00 křížová cesta
19. 4. Bílá sobota	11:00 Obřady katechumenátu	14–17 otevřený kostel 20:15 Vigilie Zmrtvýchvstání	
20. 4. Neděle Vzkříšení	8:30	10:30 (biřmování, hl. celebrant otec biskup Václav Malý) 14–16 otevřený kostel 18:30	16:00
21. 4. Velikonoční pondělí	8:30		

Na Velký pátek se kromě toho uskuteční dvě **venkovní křížové cesty**:

- křížová cesta pro děti – sraz v 09.30 před kostelem Krista Spasitele na Barrandově
- křížová cesta na Petříně – sraz v 15.00 u prvního zastavení

V ostatní dny se bohoslužby konají podle pravidelného programu.

z mini/
strantského
výletu na
Budeč a
Okoř

a z návštěvy apoštolského nuncia
na Zlíchově

Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní, j.odrobinak@seznam.cz

Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, tel. 605 203 341

Ivan Bok, ředitel KC, 734 568 450, kks@CentrumBarrandov.cz

Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Milena Lisá, Farní charita, provoz KC, tel. 703 335 283, Barrandov@Praha.Charita.cz

Ivana Dufková, kulturní programy, tel. 602515360, koncerty@CentrumBarrandov.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje

Z Paluby a Podpalubí, tel. 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, tel. 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Nové číslo účtu farnosti: 7771177711/0100

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				1. so v měsíci 15:00 kvě-lis

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka čísla vždy 22. dne předcházejícího měsíce.

Náklady na jeden výtisk tvoří cca 20 Kč.

Redakční rada Radmila Habánová, Milena Lisá, výkonná redaktorka Eva Fuchsová.

Za obsah odpovídá P. Josef Ptáček. Příspěvky posílejte na fuchsova@CentrumBarrandov.cz.

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz